

Buper epi. Joan. III. CX LV.

rio tenēda fides et vita/in dilectione
vero prūm debet sūmōpere patiētia
et benignitas custodiri. Est em̄ in di-
lectione dei necessaria fides et vita/
qa videlicet scriptū est. Sine fide im-
possibile est placere deo. Et rursum
scriptū est: Fides sine opib⁹ mortua
est. Probatio ergo dilectionis: erbi-
tio est opis. Hinc iohannes in ep̄la
sua dicit. Qui dicit qa diligo deū. et
mādata ei⁹ nō custodit/ mendax est.
Avere em̄ diligim⁹ si ad mādata ei⁹
nos a nostris voluptatib⁹ coartam⁹
Nam q adhuc p illicita desideria de-
fuit; pfecto deum non amat/qa ei in
sua voluptate tradidit. Est ēt in di-
lectione prūm nobis patientia et be-
nignitas cōseruāda: qa de cadē diles-
cioe scriptū est. Caritas patiēs est;
benigna est. Patiēs scz ut illata s p
rimis mala equanimiter portet. Be-
nigna aut ut sua bons prūmis desis
derabiliter impendat.

De Impenitētio. Moralium Li-
bro. xv.

Lapitulum. xij.

Peccatum illud vsḡ ad inferos
ducit qd ante finem vite p̄senſ
percorreptionē et penitentiā nō emē
datur/de quo videlicet p̄tō p Joan
nē dicit. Est p̄tō ad mortē nō pro
illo dico ut roget quis. Peccatum nā
q ad mortē est p̄tō vsḡ ad mortē
qa scz p̄tō quod hic nō corrigitur/
et uia venia frustra postulat.

In homelia nona secunde partis
super Ezechielem.

Hoc aut̄ inter p̄tō et delictū dl-
stat/ qd p̄tō est mala facere; delictū
vero bona derelinquere q sūmōpe
sūrtenēdo. Uel certe peccatum est in
opere: delictum in cogitatione.

Expliciunt exceptiones de ep̄sto

la Joannis prima.

Incipiunt exce-
ptiones b̄ tertia beati Joānis ep̄la:
Qualiter contra linguas detrahē-
tiū p̄parari debemus. In homelia.
ix. sup Ezechielem.

Cap. i.

Jotre

ij. Joh
ca. unico.

pes n recipit nos
Magna indiget
in q̄stione cuz re
cti viā operis tes
nem⁹. Et r̄a semp̄ debem⁹ derogan
tiū verba despicer: aut certe aliquā
do cōpescere. De qua re sciendū est/
qa linguas detrahētiū sicut nō stu
dio nō debem⁹ excitare ne ip̄i pecc
ita p̄sā maliciāz excitatas debem⁹
equanimiter tolerare vt nobis mert
iū crescat/ aliquā aut̄ cōpescere ne dī
de nobis mala dissemunāt eoz q aud
ire nos ad bona poterāt ianocentius
corda corrupat. Hinc est em̄ q̄ Joā
nes obrectatoris sui linguaz redar
guit dicens. Is q̄ amat p̄tō ḡre
re in eis diotrepes non recipit nos.
Propter hoc si venero cōmoncam
opa ei⁹ q̄ facit verbis malignis gar
riēs in nos. Hinc paul⁹ de detrahē
tib⁹ cōntib⁹ loquit̄ dicens. Ep̄sto
le inq̄nt graues sunt et fortes, p̄sen

ij. Cor.

tia aut corporis infirma et sermo cō
tēptibilis. Nec cogitet q̄ ciuismodi ē
qa q̄les sum⁹ vbo p̄ ep̄lām abſētes
tales sum⁹ p̄sentes in opere. Di em̄
quorū vita in exemplo imitationis
est posita debet si possūt detrahētiū
sibi verba cōpescere/ne p̄dicationez
eoz nō audiant q̄ audire poterāt: et
in prauis morib⁹ remanentes: bñ v̄

E

Gregoriane exceptiones

herē p̄tēnat. Et bac in re subtūlīq;
sūtiōe necesse est ut semetipm anim^m
inuestiget ne fortasse laudis gliaz q̄
rat et animarū lucra se q̄rere nra co
gitatio simulet. Sepe em̄ sūi nomis
nis laude anim^m pascit et q̄si sub ob
rētu lucrop spūalium cū de bona
dīci p̄gnouerit letat. Et sepe sue glo
rie defensiōē cōtra detrahētēs irasci
tur et singit sibimet qđ hoc ex eorum
zele faciat q̄ruz corda a bono senore
detrahētēs sermo perturbat. Illi
ergo debēt magnope curare ne con
tra eoz op̄:nionē detrahētēs verba
p̄ualeant q̄ suaz cōscientiā subtiliter
discutētes se in ea inueniūt de amo
re private glorie nibil habere.

¶ De sustentandis pauperibus. In
homelia super enangelū Anno de
cimoquinto. Cap. vii.

Nos ḡ suscipere debemus ciui^s
modi ut cooperatorēs simus. Vnde
Seculare viri intra sc̄iam ecclesⁱ
stā q̄uis spiritalū tū dona non
habeat dū tū sanctos viros donis spi
ritualib⁹ plenos sua largitare sustētāt
in spūalib⁹ eoꝝ donis cooperato: es
sunt: hoc ante dei oculos exhibentes
et adiuuat. Hinc ē em̄ q̄ de q̄busdā
p̄egrinātib⁹ fratrib⁹ gaio et Joannē
G. Pro noīcē em̄ xp̄i p̄fecti sūt nibil
accipiētes a gētib⁹. Nos ḡ debem⁹
suscipere eūtmodi ut cooperatorēs si
m⁹ veritatis. Qui em̄ spiritalia dos
na habētib⁹ temporalia subisdia tri
buit, in ip̄is donis spiritalib⁹ coop
tor existit. Nā cū pauci sint q̄ spūalia
dona p̄cipiat et multi q̄ rebō temporalis
bus abundet q̄ hoc se diuites paus
pet. Vtūtib⁹ inferat qđ eisdē sanctus
pauperib⁹ d̄ suis diuitiis solaciant.

Expliciunt exceptiones deterrig

Joānis ep̄stola.

Incipiunt etce

pitones et op̄sculūs beati Gregorij
pape de libro ap̄ocalypse beati Jos
nis apostoli et euāgeliste.

¶ Ex p̄ septenoriū numerū vniuers
fals designat ecclēsia. Cap. i.

Doca Apoc.

lypsis Iesu Chri
sti quaz dedit illi
dens palā facere
fūsū sūc q̄ op̄o
ret fieri cito et significavit mīse ꝑ
angeli suū seruo suo Joanni quic
etimoniū phibuit verbo dei et testis
moniū Iesu christi quecunq; vidit.
Beatus q̄ legit et q̄ audit verba p̄o
p̄betie huius et seruat ea q̄ in ea scri
pta sūt. Eēp̄ys em̄ prope est. Joān
nes sept̄ ecclēsū q̄ sūt in asia. Bras
ilia vobis et par ab eo qui est et q̄ erat
et q̄ venturus est.

Moralium libro. xvij. et ccv.

S̄ prenario nūero solet vniuers
sitatis designari, vnde Joānes
in bac Ap̄ocalypse sept̄ ecclēsū scri
bit. Sed p̄ eas qđ alud q̄ vniuersa
lē ecclēsā intelligi voluit. Quae num
rū vniuersalis ecclēsia ut plena sept̄
formis ḡfe spiritu signaret. Helys
sug puerū mortuū septies oscitasse u.
describit. Sup̄ extinctis q̄ppc popu
lū dīs venīs q̄si septies oscitat qm̄
ei dona spūs septiformis gracie mis
ricorditer aspirat. Septes ligū ecclē
sūs scribit apostol⁹ Joānes ve vna
catbōlicā septiformis gracie plenam
spiritu designaret. Et de dīo nouis
m⁹ dixisse salomonē. Sapientia edī